

வடமராட்சி

வடதுன்மையைம்பதி வாசகும்
உயர்சைவ நன்னெறியினருமான
காலஞ் சென்ற

திரு. சின்னத்துரை சந்திரகுமார்

அவர்கள்

சிவபதமடைந்தமை குறித்த

நினைவு
மலர்

கி. பி. 1951-ம்
ஆகஸ்ட் 25-ஆம் திகதி
மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர்
மூலக்கல்வி அமைச்சர்

மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர்
மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர்
மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர்

ஆறவழிகள் நாடினான்

இறை அடிபைத் தேடினான்

அமரர்

சின்னத்துரை - சந்திரகுமார்

மண்ணில்

விண்ணில்

03 - 07 - 1964

05 - 03 - 1997

திதிவெண்பா

தாதுமதி மாசிதனைச் சார்பர பக்கத்தி
னேதயிலா ஏகா தசிதிதியே- தீதறியாச்
சந்திரகு மாரன்பன் செங்கையன லேந்துகிவன்
தந்தஅடி சார்ந்தார் கபம்

ஐஐஐஐ

சென்னை நகராட்சி நிர்வாகம்
சென்னை நகராட்சி நிர்வாகம்

சென்னை நகராட்சி நிர்வாகம் - சென்னை நகராட்சி நிர்வாகம்

சென்னை நகராட்சி நிர்வாகம்
சென்னை நகராட்சி நிர்வாகம்
சென்னை நகராட்சி நிர்வாகம்
சென்னை நகராட்சி நிர்வாகம்
சென்னை நகராட்சி நிர்வாகம்
சென்னை நகராட்சி நிர்வாகம்
சென்னை நகராட்சி நிர்வாகம்
சென்னை நகராட்சி நிர்வாகம்
சென்னை நகராட்சி நிர்வாகம்
சென்னை நகராட்சி நிர்வாகம்

சிவமயம்

தோத்திரப் பாசிகள்

திருச்சிற்றம்பலம்

வீநாயகர் வணக்கம்

பிடியத னுருவுமை கொளமிரு கரியத

வடிகொடு தனதடி வழிபடு மவரிடர்

கடிகளை பதிவர அருளிஎன் மிகுகொடை

வடிவின் பயில்வளி வலமுறை யிறையே.

தேவாரம் - திருத்தாண்டகை

அங்கமே பூண்டாய் அளல் ஆடினாய்

ஆதிரையாய் ஆகநிழலாய் ஆளே றூர்ந்தாய்

பங்கமொன் றில்லாத படர்ச டையினாய்

பாம்பொடு திங்கன் பகைதீர்த் தாண்டாய்

சக்கையொன் றின்றியே தேவர் வேண்டத்

சமுத்திரத்தின் நஞ்சுண்டு சாவா முவார்

சிங்கமே உண்மடக்கே போது கின்றேன்

திருப்புகழார் மேவிய தேவ தேவே,

திருவாசகம்

அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மணியே

அன்பினில் வினைந்த ஆரமுதே

பொய்ம்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்

புழுத்தலைப் புலையனைத் தனக்குத்

செம்மையே பாய சிவபதம் அளித்த

செக்வமே சிவபெரு மாளே

இம்மையே யுனைசை சிக்கெனப் பிடித்தேன்

எகிகெழுந் தருளுவ தினியே.

திருவிசைப்பா

நீறணி பவளக் குன்றமே நின்ற
 நெற்றிக்கண் ணுடையதோர் நெருப்பே
 வேறணி புவன போகமே யோக
 வெள்ளமே மேருவில் வீரா
 ஆறணி சடையெம் அற்புதக் கூத்தா
 அம்பொன் செய் அம்பலத் தரசே
 ஏறணி கொடியெம் ஈசனே உன்னைத்
 தொண்டனேன் இசையுமா றிசையே.

திருப்பல்லாண்டு

சீரும் திருவும் பொலியச் சிவலோக நாயகன் சேவடிக்கீழ்
 ஆரும் பெறாத அறிவுபெற்றேன் பெற்றதார் பெறுவார் உலகில்
 ஊரும் உலகும் கழற உழறி உமைமண வாளனுக்காட்
 பாரும் விசும்பும் அறியும் பரிசுநாம் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருப்புராணம்

அண்ண வேயெனை யாண்டுக்கொண்டருளிய அமுதே
 விண்ணி லேமறைந் தருள்புரி வேதநா யகனே
 கண்ணி னாற்றிருக் கயிலையி விருந்தநின் கோலம்
 நண்ணி நான்தொழ நயந்தருள் புரியெனப் பணிந்தார்.

திருப்புகழ்

பக்தியால் யானுனைப்	பலகாலும்
பற்றியே மாதிருப்	புகழ்பாடி
முத்தனா மாறெனைப்	பெருவாழ்வின்
முத்தியே சேர்வதற்	கருள்வாயே
உத்தமா தானசற்	குணர்தேயா
ஒப்பிலா மாமணிக்	கிரிவாசா
வித்தகா ஞானசத்	திநிபாலா
வெற்றிவே ளாயுதப்	பெருமானே.

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மனிவளஞ் சுரக்க மன்னி
 கோன்முறை யரசு செய்க குறைவினா துயிரிகள் வாழ்க
 நான்மறை யறங்கல் ஒங்க நற்றவம் வேள்வி மக்க
 மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலக மெல்லாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இறையடி தொழுதல்

கோயிற் கடவைப் சிள்ளையார்

செய்தே னிலைத்தவ ரென்மன மொப்சித் தினமுமுனைப்.
பெய்தாள் எனவீரந் தேனுணையேத்திப் பணிந்தனனே
உய்யாறு நின்றன் ஒளியடி என்றே உளம்பதித்தேன்
கைதா விநாயக கைவிட மாட்டேன் கனிந்தருளே.

நின்னடி எண்ணி நிதம்மல ரீட்டு நிறைவு கண்டே
னிண்ணவைச் சாகும் புலியுற வேவீட எண்ணினனுள்
பொன்னடி தானே சதமெனக் கொண்டேன் புகழுமைந்த
நன்னிலம் கோயிற் கடவையை நாடினை நல்கருளே.

அப்பனுக் காகும் சிவராத் திரியினில் அம்புடனே
இப்பதி விட்டகன் றாடுவை வேட்டை இதயமொப்ப
ஒப்பறுத் தாளெனை என்றே பணிந்த தறிஞுவநி
ஒப்பில தாமடி யுற்றயர் வெய்திட ஊட்டருளே.

தொண்டமனாறு செல்வச்சன்னிதி முருகன்

வேலைவிட்டாயென்ற வேளையிற் துரனும் வீரங்கெட்டு
வேலைவிட்டானென்று கூறிடக் கேட்டேன் விதிவலியால்
ஆலையிற் பட்ட கருமபாகி நைந்தேன் வளரெழிலுள்
காலையுற் றேயருள் கண்மட ஏத்தினன் காட்டருளே.

பாடின னேயுள் தீகுப்புக்கு நாளும் பரவசமாய்
ஆடின னானந்தம் கூடிடச் சன்னிதி ஆலயத்தில்
வாடினன் பூழிப் சினியத னாலுனைப் பார்த்துயரத்
தேடின னின்னடி சேவற் கொடியினை செய்யருளே.

தீழினீக்கண்டை வைரவர்

வெள்ளிக் கிழுமைகளில் வைரவரே நின்வடிவம்
உள்ளத்தே எண்ணி உவப்பேனே - வெள்ளமெனக்
கண்ணிரண்டும் பாயவே காலடியையாசித்தேன்
தண்ணிமுலாம் இன்னருளே தா.

தீபமதில் நின்றொளிகும் துலப் படைதொழுது
 தூபப் புகையிட்டுத் தோத்தரிப்பேன்—பாவவீணை
 போக்கிப் சீணியுறவும் போக்கி அடியேனைக்
 காக்க அழைப்பாய் இனி.

அத்துஞ் அம்பாள்

பூணும் நவராத் தீர்நாட்கள் பூசிப் போடுன் கோயிலிலே
 காணும் அழகு முகங்கண்டு கண்கள் குளிர நிற்பேனே
 வீணிய் வுடலம் அறிதின்றேன் வற்றாக் கருணைத் தாயாரே
 மாணுந் நிலங்கு மடியிணையே பேதை பெறவே அஞள்வாயே.

வீதி தோறும் புகைதழு வந்தே பொங்கல் வழங்குவமே
 சோதி வடிவ அம்பாளே துயரப் பூசி சலித்ததம்மா
 பேதித் தானும் திருவடிவே சிழைகள் பொறுத்து நின்னரிய
 பாதப் பேறு நல்கம்மா பறந்து வருவேன் காப்பாயே.

வலவீபுர ஆழ்வார்

நிலநிற வண்ணனே நச்சரவில் நீயிருந்து
 கோலமது காட்டக் களிப்போமே—காலமெல்லாம்
 உன்னடிக்கே ஆசைக் கனவுகளைக் கண்டேனே
 பொன்னடித்த தானுதியிப் போ.

பட்டைநா ம்ப்பூசிப் பாற்கடவிற் தோய்ந்தாலே
 வீட்டொழியும் வெய்ய வினையெல்லாம்—கிட்டணனே
 கோபால கோவீந்தா மாயவா சும்பிட்டேன்
 மாபாவம் தீர்த்துஞ் வாய்.

—மன்னவன்—

செய்தவர்களை நினைவாக நினைவாக நினைவாக
 கருவியாக நினைவாக நினைவாக நினைவாக
 நினைவாக நினைவாக நினைவாக நினைவாக
 நினைவாக நினைவாக நினைவாக நினைவாக

காலஞ்சென்ற அமரர் சின்னத்துரை- சந்திரகுமார்
நினைவிரங்கற் பாக்கள்

தாய் சின்னப்பீள்லை

ஒருபத்து மாதங்கள் உதரத் தேந்தி
 உறுவலிகள் தாங்கியிங்கே பெற்றெடுத்தேன்
 கருமத்திற் கண்ணாக இருந்தாய் காணும்
 கல்யாணக் காட்சினைக் காட்டி விட்டு
 தரிசித்த கடவுளடி ஓடி னாயோ
 தழுவியிற் புழுவாகி தயிக்கி றேனே
 ஒருமுத்து பிருந்தாவைக் கூட எண்ணா
 தோடினையே வாடுகிறோம் வதங்கு கிறோம்

தாய்ப்பன் சின்னத்துரை

பாசமுடன் வளர்தேனே இறுதிக் காலம்
 பார்த்தெடுக்க வேண்டியவன் சுருண்டு போக
 நாசமெனக் கேளிறைவன் தந்தா னென்று
 நாளிரங்கி நிற்கையிலே ஓடி விட்டாய்
 மோசமிது தாங்குதற்கு முடியு மாமோ
 மனம்பிளந்த சோகத்தால் மாய்கி றேன்நான்
 தேசமிதில் எனக் காற வழியு முண்டோ
 திசைகெட்டு வலிகெட்டுத் தயிக்கி றேனே

மனைவீ சுமதி

ஆலறுகு போல் வரழக என்றெல் லாரும்
 அறுகரிசி இட்டார்கள் ஆனால் இங்கே
 கோலமுகம் கண்முடிக் கிடக்கு தையோ
 கொஞ்சுகிற பிஞ்சொன்று கதறு திங்கே
 காலனென்னும் கொடியவனே சுழிக்க வேறு
 காலயில்லை யாமோநான் கதறி நிற்கும்
 கோலமிதைப் பார்க்காது போய்விட் டாயோ
 கொடியவனே ஆறவழி கூறு வாயோ
 படுத்திருந்த கட்டிலரு கிருந்து தொண்டு
 பரிவோடு செய்தேனே கையை ஏந்தி
 கொடுத்துவிடு கணவனையென் கைக்கே என்று
 கோயிலெல்லாம் வேண்டினனே குழந்தை யோடு

துடித்தழவே சென்றுவிட்டார் இனிஎன் செய்வேன்
கவையுணவு தந்தவாய்க் கரிசி யிட்டேன்
வெடிக்குதிங்கே நெஞ்சமிது நூறாய் ஆறும்
வழியில்லை வதைபட்டு மாய்கி றேனே.

மகள் சிருந்தா

மடிகிடத்திக் கொஞ்சியஎன் அய்யா என்னை
மலர்க்கொத்து மாணிக்கம் பவளம் என்று
அடுக்கடுக்காய்ச் சொன்னீர்கள் அணைத்து வைத்தே
அன்புமுத்தம் ஆயிரமாய்த் தந்த தெல்லாம்
துடித்தழவே விட்டோடும் நோக்கத் தாலோ
வாரத்தேனே குளிப்பானம் உங்கள் வாயில்
வெடித்தழுது வெம்புமம்மா வடிவம் கண்டு
வெம்புகிறேன் அப்பாநான் என்செய் வேனே

தேகத்தின் குடு துணையென்று வாழும் சிறுமழலை
வேகித் துடித்திட வெம்புமம் மாமனம் வாடிடஎன்
போகத் துணிந்தனை அப்பா புழுவாய்ப் புரளுகிறேன்
சோகம் துணையென வாழவிட டேனோ சரிந்தனையே

ஆண்சகோதரர் வீரகுமார் - சூரியகுமார்

பிரிந்தறியோம் பாசத்தாற் பிணைந்திருந்தோம்
போய்வரவே விடைகேட்டுச் சென்ற பின்பு
அரிந்ததெங்கள் இதயத்தை என்ப தேபோல்
அவலத்தின் சேதியிது கிடைத்த தையோ
தெரிந்திருந்தால் அருகிருந்தே பார்த்திருப்போம்
திகைத்துருகித் துரும்பாகித் துடிக்கி நோம்நாம்
எரிந்தழிந்து போனதுலோ உடலும் இங்கே
எவராற்று வாரெயமை என்செய் வேமே

சகோதரிமார் சி. செல்வராணி, நாகராணி, தெய்வராணி

செடிபடரும் கொடிகளெனச் சேர்ந்து வாழ்ந்தோம்
தின்பளவும் சேர்ந்தேதான் என்றே வாழ்ந்தோம்
கொடியபிணி ஒன்றுக்கோ ஆளாய் எம்மை
குழறியழச் செய்தோடி விட்டார் தேம்பி
வடிகிறகண் ணீருடனே மனைவி பிள்ளை
வதைபடுவர் என்றேனோ எண்ண வில்லை
தொடியளவும் ஆறலின்றித் தேம்பித் தேம்பி
நிள்நலற வைத்தேனோ சென்றாய் ஐயோ

மாமன் அழகையா, மாமி பத்மா

பரிவான பண்பான மருக னாகப்
 பழகியெங்கள் பாசத்தைப் பெற்று நின்றீர்
 பிரியேனே என்றுவந்தீர் ஆண்டி ரண்டிற்
 பிரிந்திட்டீர் என்றாலிச் சோகம் நெஞ்சை
 எரியாதோ இளங்குஞ்சுத்துப் பிருந்தா வோடு
 எம்மகள்தான் படுந்துயரம் தாங்க லாமோ
 புரியாத விடையாகிப் போன வாழ்வைப்
 படைத்தவனேன் தந்தானே புரியோ மையோ

மைத்துனி சுதனி, சுதா

ஆசையாய் வைத்த செடி யொன்று மொட்டே அரும்புகையில்
 விசிய காற்றால் அடிபட்டு வீழ்ந்ததே போலஇன்சொல்
 பேசிய அத்தான் இறந்தனை யோதுயர் தீர்வதுண்டோ
 நாசமிவ் வாறா நமக்காகி வந்தது நைந்தளமே

மருமக்கள் வசந்திசெல்வம், சிவச்செல்வன், சிவச்செல்வி

சந்திர மாமா என அழைத் திட்டாற் சிரிப்புதிர
 வந்திரு என்று வரவேற்கும் வாயும் அடங்கியதோ
 சுந்தரக் குஞ்சி பிருந்தா துடிப்பென் றெண்ணவில்லை
 அந்தரம் என்ன அடைந்தது சோகக் அளப்பரிதே

பெறாமக்கள். அனுசூயன், ஆரணி, அபிரயன்

வந்தது நேற்றைக்கு போனதோ இவறைக் கெனஅமைந்தால்
 எந்த விதத்தில் இதுநீதி யாகும் இதயமெல்லாம்
 நொந்தழு தேநிலம் மூற்றும் புரள்வோர் நிரம்பிவிட்டார்
 இந்தத் துயரினைச் சித்தப்பா ஏனோ கொடுத்தனையே.

மாமன மாமி வேலாயுதம், இலங்கேஸ்வரி

கடவுளர் தொண்டு செய்து கண்ணியம் கடமை என்று
 திடமன துடனே வாழ்ந்து சீர்பெற நின்றீர் வாழ்வு
 திடுமென முடிந்த வேளை சிந்தையே திகைத்து விட்டோம்
 படுதுயர் ஆறும் மார்க்கம் புரியவே இல்லை ஐயோ

சிறியதந்தைமார் ஐயாத்துரை, பொன்னுத்துரை, கிராசதுரை

கண்ணவை-சொரியும் அன்பு கடுமொழி கேட்ட தில்லை
 எண்ணமே புனீத மாக இருந்த எம் மகனே தேகம்
 மண்ணிலே வீழ்ந்த சேதி மனத்தையே உருக்கிற் றப்பா
 எண்ணிடும் வேளை எல்லாம் ஏக்கமே பெருகு திங்கே

சிறியதாய்மார் பரமேஸ்வரி, குணமணி, செல்வரத்தினம்

அழிந்ததோ மகனே தேகம் அடங்கிற்றே எங்கள் மூச்சு
ஒழிந்ததோ மகிழ்வு சுற்றம் ஒலமிட் டழப்போ னாயோ
பிளந்திடு நெஞ்சத் தோடு புலம்பிட வழிவிட் டாயோ
இளங்குருத் துனக்கே னிந்த இழனிது கிடைத்த தையோ

அண்ணிமார் கலாநிதி, மாதீனி

பிறப்பினைத் தந்த தெய்வம் பிடுசேர் வாழ்வு காட்டிச்
சிறப்புடன் வாழ வைத்தல் தான்முறை உங்க ளுக்கேன்
இறப்பினைச் சமுதி யாக்கி இத்துயர் அடையவைத்தான்
பொறுத்திட முடியு மோவிச் சோகத்தை என்செய் வோமே

மைத்துனர்: சீவனொளிபாகம், ஆனந்தன்

கனவிலும் நினைந்தோ மில்லை கல்யாணக் காட்சி எங்கள்
நினைவினை விட்டே இன்னும் நீங்கிடவில்லை நாங்கள்
அனைவரும் கதிகெட் டோமே ஆரைஆர் ஆற்று வோமோ
புனைபிறை இறைவ னிந்தப் பிழையினைச் செய்த தேனோ

(பொது)

கோயிலிற் தொண்டு குறைவறச் செய்து களித்தவனை
நோயினில் வீழ்த்தி நொடியினிற் கொன்றது நீதியென்றால்
பாயுங் கருணை யுளதென்று யாருமே பேசுவரோ
நேயம் நிறைந்தவன் தன்னை இழந்து நலிந்தனமே

ஆண்டுக ளோரிரண் டாகூழன் தாவி யகற்றிவிட்டே
வேண்டுவ தோ பொட்டுப்பூ என்று நீக்கி வதங்கிறாள்
தூண்டு சுடராம் கமதியும் பெற்ற தவக்கொழுந்தும்
மாண்டானை எண்ணித் துடிக்கிறார் ஏன் சொல்லி மாற்றுவதே

தேற்றம்

தோற்றும் கருப்பையிற் செத்தவ ரெத்தனை தாரணியில்
தேற்றுப் பிறந்தவ ரின்றே இறந்ததும் நாமறிவோம்
கூற்றன் அழைத்தனன் தெய்வ அடியிணைக் காக்கிவிட்டான்
ஆற்றும் துயரல்ல ஆயினும் ஆறுக பேணறமே.

எம் குடும்ப ஒளியாகி நின்ற அமரர் சந்திரகுமார் அவர்களது இறுதிக்கிரியை வேளையிலும், அந்தியேட்டி நிகழ்வுகளிலும் வந்துகலந்து சிறப்பித்தோர், துக்கம் பகிர்ந்தோர், துணைநின்று உதவினோர் அனைவர்க்கும் இதய நன்றிகள்

துன்னாலை, கரவெட்டி
04-04-1997

குடும்பத்தினர்

தமிழ்ப்பூங்கா அச்சகம்—நெல்லியடி, கரவெட்டி .